

แนวทางในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
กรณีศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ
Guidelines for Promoting the Small and Medium Enterprises to Apply
the Sufficiency Economy Philosophy in Management to Make the
Country Stable, Prosperous and Sustainable: A Case Study of Small
and Medium Enterprises in Samut Prakan Province

พฤติยา ฉายชุมพล¹
Phuktiya Chaychupol

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1.) ระดับความเข้าใจ 2.) ระดับการประยุกต์ใช้ ในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสมุทรปราการ คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาร์ ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 396 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายและสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 คน เนื่องจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูลการตอบที่มีความสำคัญและต้องให้ผู้ตอบสมัครใจในการให้ข้อมูลแบบสอบถาม การสมัครใจในการให้ข้อมูลของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยใช้วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และสร้างข้อสรุป ผลการวิจัย พบว่า ระดับความเข้าใจและระดับความคิดเห็นการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แนวทางในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ควรมุ่งเน้น ความพอประมาณ ความรู้และมีคุณธรรม เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและส่งเสริมการประยุกต์ใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Received: 2021-06-24 Revised: 2021-07-26 Accepted: 2021-07-26

¹ โรงเรียนเสนาธิการทหารบก, Command and General Staff College. Corresponding Author
e-mail: getsmart007jenny@gmail.com

คำสำคัญ (Keywords): วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม; ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง; สมุทรปราการ

Abstract

The purpose of this research was to study 1.) the level of understanding 2.) level of application of the sufficiency economy philosophy to find the way to encourage the small and medium enterprises to apply the sufficiency economy philosophy in their organizations and make the country stable, prosperous and sustainable. The population and sample were the group of SMEs entrepreneurs in Samut Prakan Province. The sample size was calculated using Taro Yamane's formula and got a total of 396 samples by using simple random sampling technique and in-depth interviewed with 5 key informants. Because the data is important, then the respondents have to voluntarily provide the answers in the questionnaire. The research instruments were the questionnaire with the combination of a checklist and 5-point rating scale. Quantitative data were analyzed by the descriptive statistics, frequency, percentage, mean, standard deviation and statistical qualitative analysis to get the guidelines for promoting SMEs to apply the sufficiency economy philosophy in their organization and make the country stable, prosperous and sustainable by using the content analysis and drawing conclusions. The research results showed that the level of understanding and opinion level of the application of the sufficiency economy philosophy in the management of SMEs in Samut Prakan Province in overall was at a high level. Guidelines for promoting the SMEs to apply the sufficiency economy philosophy in management to make the country stable, prosperous and sustainable are to focus on moderation, knowledge, morality, enhance the knowledge and understanding, as well as continuously promote this application with the statistical significance at the level of 0.05.

Keywords: Small and Medium Enterprises; Sufficiency Economy Philosophy; Samut Prakan

บทนำ (Introduction)

ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ประเทศไทยได้มีการพัฒนาก้าวหน้าไปมากโดยเฉพาะการเปลี่ยนจากประเทศเกษตรกรรมกลายเป็นประเทศอุตสาหกรรม ซึ่งผลจากการใช้แนวทางการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัยนั้นได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่สังคมไทยอย่างมากในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม สังคมและสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ประเทศมีการพัฒนาให้ทันสมัยมากขึ้นนั้น กระบวนการในการเปลี่ยนแปลงของสังคมก็ได้เกิดผลลบติดตามาด้วยเช่นกัน ที่สำคัญคือ

ความเชื่อมโยงของทรัพยากรธรรมชาติ ประชากรในชนบทไม่สามารถเลี้ยงตนเองได้เพราะไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ต้องพึ่งตลาดและพ่อค้าคนกลางในการค้าขายดำรงชีวิต ระบบความสัมพันธ์แบบเครือญาติ และการรวมกลุ่มกันตามประเพณีเพื่อการจัดการทรัพยากรที่เคยมีอยู่แต่เดิมน้อยลง ภูมิความรู้ที่เคยใช้แก้ปัญหาและสั่งสมปรับเปลี่ยนกันมา ถูกลืมเลือนและเริ่มสูญหายไป อีกทั้งในปัจจุบันเกิดการชะลอตัวของเศรษฐกิจทั่วโลกจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะฐานะทางการเงินของภาคธุรกิจและครัวเรือนที่อ่อนแอลงจนทำให้หนี้สินอยู่ในระดับสูงขึ้นควบคู่ไปกับตลาดแรงงานที่ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่และอัตราการว่างงานสูง (Smart SME, 2562) ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดที่ทำให้คนในสังคมดำรงชีวิตโดยตั้งอยู่บนความไม่ประมาท รู้จักประมาณตน รู้จักใช้เหตุผลและสร้างภูมิคุ้มกัน โดยยึดถือความรู้และคุณธรรมเป็นหลัก เพื่อให้เกิดการพึ่งพาตัวเองได้ และแผ่ไปถึงสังคม ซึ่งสามารถนำหลักการปฏิบัติไปปรับใช้ได้ทั้งในการดำรงชีวิต การทำงาน และการพัฒนาธุรกิจ เช่นการรวมกลุ่มกันในวิชาชีพเดียวกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ในการทำธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกัน การแลกเปลี่ยนแนวคิดการลงทุน เพื่อเป็นการต่อยอดความรู้ รวมไปถึงการแบ่งปันความช่วยเหลือส่งกลับคืนสู่สังคมไปสู่กลุ่มที่ยังต้องการความช่วยเหลืออยู่ เช่น กิจกรรมจิตอาสา เพื่อสร้างสังคมที่เข้มแข็งและอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้บรรจุปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกรอบแนวความคิดและทิศทางการพัฒนาระบบเศรษฐกิจมหภาคของไทย โดยเริ่มตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 จนถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติปัจจุบัน ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งในปัจจุบันถือว่าเป็นช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีการเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น การน้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง ตามนโยบายของทางภาครัฐที่ต้องการพัฒนาประเทศมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559) ซึ่งจังหวัดสมุทรปราการได้รับผลกระทบปัญหาจากโรคระบาด และเป็นจังหวัดที่มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนมากเป็นอันดับ 4 ของประเทศ โดยมีจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs มากถึง 38,107 แห่ง (วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2562) โดยมีการจ้างงานสูงสุดเป็นอันดับ 3 ของประเทศ อีกทั้งยังมีโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมากที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศ โดยมีอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ยานยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ เครื่องจักร/อุปกรณ์ผลิตภัณฑ์โลหะ ไฟฟ้า/ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์/สิ่งทอ/ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป เคมีภัณฑ์/พลาสติก เป็นต้น อีกทั้งเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ใกล้ศูนย์กลางของประเทศและยังเป็นแหล่งวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศ เป็นคลังสินค้าที่สำคัญ นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ ทำให้การขนส่งวัตถุดิบและสินค้านี้มีความสะดวกและเสียค่าใช้จ่ายต่ำ ทำให้นักลงทุนเข้ามาประกอบกิจการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมและ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นจำนวนมาก จึงถือว่าเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจ

จากบริบทที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยที่จะศึกษาการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในการผลักดันประเทศไปสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน” หากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสมุทรปราการ มีความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จะส่งผลให้สามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อกิจการ และเป็นส่วนช่วยผลักดันประเทศให้มีความมั่นคงขึ้นได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องแนวทางในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน กรณีศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความเข้าใจ ในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยออกแบบการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (Quantitative Research and Qualitative Research) โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการวิจัย เพื่อให้ทราบระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการจัดการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ และหาแนวทางในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ซึ่งการวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสามารถที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 38,107 แห่ง (วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2562) คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane. 1967) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 396 คน โดย

วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) และสัมภาษณ์เชิงลึกโดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant Interview) จำนวน 5 คน เนื่องจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูลการตอบที่มีความสำคัญและต้องให้ผู้ตอบสมัครใจในการให้ข้อมูลแบบสอบถามการสมัครใจในการให้ข้อมูลของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในงานวิจัย 2 ประเภท ดังนี้ 1.) แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเป็นลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการแบบตัวเลือก (Checklist) แบ่งได้ 3 ส่วนได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานปัจจุบัน ประสบการณ์ทำงาน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ส่วนที่ 2 ระดับความเข้าใจ ในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านความพอประมาณ 2) ด้านความมีเหตุผล 3) ด้านความมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี 4) ด้านความมีคุณธรรม และ 5) ด้านการมีความรู้ และส่วนที่ 3 ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ใน 4 ด้านได้แก่ ด้านการเงิน ด้านการตลาด ด้านการผลิต และด้านบุคคล แบบสอบถามแบบมาตราส่วนมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Rensis, 1967) 5 ระดับ คือ ระดับความเข้าใจ/ระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด ระดับคะแนน 5 จนไปถึงการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด ระดับคะแนน 1 และแปลความตามหลักการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class Interval) ดังนี้ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แสดงว่า ระดับความเข้าใจ/ระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุดจนไปถึงค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 แสดงว่าค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับความเข้าใจ/ระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 ขึ้นไป ซึ่งการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลของค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.94 ถือว่ายอมรับได้ สามารถเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้ (Kajornattthapol et al., 2020) และ 2. แบบสัมภาษณ์แนวทางในการส่งเสริมการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีการออกแบบโครงสร้างของข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ในการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เป็นการสัมภาษณ์แบบปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยข้อมูลโดยวิธีสำรวจ (Sample Survey) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) กับกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ข้างต้นและนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดสถิติที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับข้อมูลทางสถิติเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการบรรยายลักษณะของส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในรูปแบบของผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อการอธิบายถึงคุณสมบัติหรือลักษณะของการแจกแจงข้อมูลตัวแปร ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ยร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนโดยใช้วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และสร้างข้อสรุปเสนอเป็นแนวทางการส่งเสริมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ต่อไป

ผลการวิจัย (Research Results)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยนี้ จำนวน 396 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 62.10 อายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 62.40 มีตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 มีประสบการณ์การในการทำงานมากกว่า 9 ปี จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 65.20 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากช่องทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 67.42

การวิเคราะห์ระดับความเข้าใจเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางในจังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D.=0.78) เมื่อพิจารณารายด้าน ทุกด้านมีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านความมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ($\bar{X} = 4.06$, S.D.=0.75) ด้านการมีความรู้ ($\bar{X} = 4.04$, S.D.=0.79) ด้านความพอประมาณ ($\bar{X} = 4.02$, S.D.=0.81) ด้านความมีคุณธรรม ($\bar{X} = 4.00$, S.D.=0.80) และด้านความมีเหตุผล ($\bar{X} = 3.98$, S.D.=0.73) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเข้าใจเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางในจังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวม

ด้านที่	ความเข้าใจเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเข้าใจ
1	ด้านความพอประมาณ	4.02	0.81	มาก
2	ด้านความมีเหตุผล	3.98	0.73	มาก
3	ด้านความมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี	4.06	0.75	มาก
4	ด้านความมีคุณธรรม	4.00	0.80	มาก
5	ด้านการมีความรู้	4.04	0.79	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.02	0.78	มาก

การวิเคราะห์ระดับความเข้าใจเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางในจังหวัดสมุทรปราการ โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านความพอประมาณ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$) เมื่อพิจารณารายข้อทุกข้อมีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยสามลำดับ ได้แก่ มีความเข้าใจในการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงมีความพอดี ไม่น้อยหรือมากเกินไป ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ($\bar{X}=4.10$), มีความเข้าใจในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางการพัฒนา ที่ตั้งบนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ($\bar{X}=4.06$), มีความเข้าใจในการปฏิบัติตามทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริเป็นตัวอย่างของการปฏิบัติตามเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X}=4.05$)

2. ด้านความมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$) เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อมีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยสามลำดับ ได้แก่ มีความเข้าใจในความเมตตาเอื้ออาทร ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ($\bar{X}=4.03$), มีความเข้าใจในความพอประมาณอย่างมีเหตุผล มีความพอดีทั้งในการผลิตและการบริโภค ($\bar{X}=3.98$), มีความเข้าใจในความสามัคคีร่วมมือเพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้โดย ปราศจากการเบียดเบียนกัน การเอารัดเอาเปรียบกัน การมุ่งร้ายทำลายกัน ($\bar{X}=3.97$)

3. ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$) เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อมีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยสามลำดับ ได้แก่ มีความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดอุดมคติที่มีภูมิคุ้มกันที่ดี ($\bar{X}=4.12$), มีความเข้าใจในการเตรียมรับกระแสโลกาภิวัตน์ไม่ให้เข้ามามีผลกระทบต่องานชีวิตมากเกินไป ($\bar{X}=4.09$), มีความเข้าใจในการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ($\bar{X}=4.07$)

4. ด้านความมีคุณธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$) เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อมีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยสามลำดับ ได้แก่ มีความเข้าใจในการดำเนินธุรกิจให้มีจิตสำนึกในคุณธรรม ($\bar{X}=4.06$), มีความเข้าใจในความซื่อสัตย์ สุจริต และมีความอดทน ($\bar{X}=4.01$), มีความเข้าใจในการดำเนินชีวิตด้วยความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ ($\bar{X}=4.00$), มีความเข้าใจในการมีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ($\bar{X}=3.98$)

5. ด้านความมีความรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.04$) เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อมีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยสามลำดับ ได้แก่ มีความเข้าใจในการนำความรู้มาใช้อย่างระมัดระวังในทุกขั้นตอนปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.07$), มีความเข้าใจในการแสวงหาความรู้อย่างถูกต้อง ($\bar{X}=4.06$), มีความเข้าใจในการศึกษาหาความรู้เพื่อนำมาใช้ประกอบสัมมาอาชีพอย่างสุจริตซึ่งจะนำชีวิต เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ไปสู่การพัฒนาที่สมดุล มั่นคง และยั่งยืน ($\bar{X}=4.04$)

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$ S.D.=0.78) เมื่อพิจารณารายด้าน ทุกด้านมีการประยุกต์ใช้อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการตลาด ($\bar{X}=4.11$ S.D.=0.81) ด้านบุคคล ($\bar{X}=4.06$ S.D.=0.74) ด้านการผลิต ($\bar{X}=4.04$ S.D.=0.77) และด้านการเงิน ($\bar{X}=3.99$ S.D.=0.80) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยภาพรวม

ด้านที่	การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1	ด้านการเงิน	3.99	0.80	มาก
2	ด้านการตลาด	4.11	0.81	มาก
3	ด้านการผลิต	4.04	0.77	มาก
4	ด้านบุคคล	4.06	0.74	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.05	0.78	มาก

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการเงิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.99$) เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อมีการประยุกต์ใช้อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยสามลำดับ ได้แก่ มีการบริหารจัดการทาง

การเงินอย่างโปร่งใส มีหลักการที่ดี ($\bar{X}=4.02$), ให้ความสำคัญกับการมีผลกำไรที่เหมาะสม ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ($\bar{X}=4.01$), มีการประกอบธุรกิจให้อยู่รอดได้ด้วยการประหยัดค่าใช้จ่าย เพิ่มรายรับ ($\bar{X}=3.99$)

2. ด้านการตลาด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.11$) เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อมีการประยุกต์ใช้ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยสามลำดับ ได้แก่มีการปรับปรุงสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ($\bar{X}=4.16$), มีการรักษาคุณภาพสินค้า ใช้วัตถุดิบคุณภาพดี ไม่เอาัดเอาเปรียบ ($\bar{X}=4.13$), มีการรวบรวมข้อมูลจากทั้งภายในและภายนอกกิจการ เพื่อประเมินสถานการณ์และปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.10$)

3. ด้านการผลิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.11$) เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อมีการประยุกต์ใช้ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยสามลำดับ ได้แก่มีการพัฒนาเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนาด้านวัตถุดิบเป็นของตนเองและจดสิทธิทางปัญญา ($\bar{X}=4.09$), มีการวางแผนการผลิตที่เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้า ($\bar{X}=4.04$), มีการบริหารการผลิต การใช้เทคโนโลยี และการส่งเสริมนวัตกรรมในการผลิต ($\bar{X}=4.03$)

4. ด้านบุคคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$) เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อมีการประยุกต์ใช้ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยสามลำดับ ได้แก่มีการฝึกอบรมพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้พนักงาน ($\bar{X}=4.09$), มีการสร้างจิตสำนึกเรื่องคุณภาพ การเสริมสร้างบุคลากรให้มีระเบียบวินัยในการทำงาน มัธยัสถ์ เรียบง่าย ซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X}=4.08$), มีการส่งเสริมให้พนักงานมีคุณภาพชีวิตในการทำงาน การพัฒนาพนักงานให้มีความรู้ในงาน และสามารถพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจได้ ($\bar{X}=4.06$)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อแนวทางในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยใช้วิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งได้ข้อสรุปได้ว่า ในการดำเนินธุรกิจให้อยู่รอดนั้น ต้องพบเจอกับปัญหาจากทั้งภายในและภายนอกองค์กรอย่างมากมาย ทั้งที่ควบคุมได้และควบคุมไม่ได้เช่น วิกฤติเศรษฐกิจ นโยบายรัฐ หรือกระแสการเปลี่ยนแปลงแบบหยุดชะงัก (Disruption) ที่รุนแรงมากขึ้นในปัจจุบัน การส่งเสริมให้ธุรกิจส่วนใหญ่ให้มีความพอประมาณ มีการมีเหตุผลที่ดีในการดำเนินธุรกิจ ประเทศมีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาต่างๆ มีความรู้ และมีคุณธรรม จะทำให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน และลดการเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ซึ่งจะส่งผลดีต่อภาพรวมของประเทศ ทำให้ประเทศสามารถพัฒนาได้อย่างมั่นคง ภาครัฐหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควรทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ควรเผยแพร่วิธีการและแบบอย่างความสำเร็จที่เกิดจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการแบบที่เข้าใจง่าย ให้เข้าถึงทุกวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยและให้มีหน่วยงานกลางที่เป็นที่ปรึกษาและคอยส่งเสริมการประยุกต์ใช้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ ก็เป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริม

ให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนำเอาวิธีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการของผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการดำเนินธุรกิจมายาวนานไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับกิจการของตน ดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 แนวทางในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
ที่มา: นักวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง แนวทางในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน กรณีศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ มีประเด็นที่สามารถมาอภิปรายผลได้ 2 ประเด็นดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับระดับความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสมุทรปราการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ทุกด้านมีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านความมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี, ด้านการมีความรู้, ด้านความพอประมาณ, ด้านความมีคุณธรรม และด้านความมีเหตุผล ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสมุทรปราการมีความตระหนักถึงความสำคัญของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจากพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียงจนเกิดความเข้าใจในการเดินทางสายกลาง ไม่พัฒนาไปในทางทิศใดทิศหนึ่งจนมากเกินไป มีความสมดุลและความยั่งยืน เน้นการพัฒนาในลักษณะองค์รวม มีความพอประมาณอย่างมีเหตุผล มีความพอดีทั้งในการผลิตและการบริโภค มีภูมิคุ้มกันที่เหมาะสมและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ และการเสริมสร้างคุณภาพคน มุ่งเน้นให้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเพียร มีวินัย รอบคอบ มีสติ ไม่ประมาท มีการพัฒนาปัญญาและความรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมพร เทพสิทธิ (2548) ได้อธิบายถึง เศรษฐกิจพอเพียงว่าเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549 ได้ยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริเป็นปรัชญานำทางการพัฒนาของประเทศ โดยมีแนวทางในการเดินทางสายกลาง ไม่พัฒนาไปในทางทิศใดทิศหนึ่งจนมากเกินไป เช่น การเปิดเสรีเต็มที่ มีความสมดุลและความยั่งยืน เน้นการพัฒนาในลักษณะองค์รวม มีความพอประมาณอย่างมีเหตุผล มีความพอดีทั้งในการผลิตและการบริโภค มีภูมิคุ้มกันที่เหมาะสมและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ และการเสริมสร้างคุณภาพคน มุ่งเน้นให้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเพียร มีวินัย รอบคอบ มีสติ ไม่ประมาท มีการพัฒนาปัญญาและความรู้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ญัณฐพงศ์ ทองภักดี (2550) กล่าวว่า ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชดำรัสแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดีให้แก่พสกนิกรชาวไทย เพื่อใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตของประชาชนในทุกกระดับ และเป็นหลักในการพัฒนาและบริหารประเทศไปพร้อม ๆ กัน โดยเศรษฐกิจพอเพียงนั้น มีความหมายถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยอาศัยความรู้รอบรู้ รอบคอบ และความระมัดระวัง รวมถึงการนำหลักวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพัทธ์ พูลสวัสดิ์ (2551) ได้ศึกษาเรื่องการประยุกต์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานีอยู่ในระดับมาก แยกตามรายด้านได้ดังนี้ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี และด้านการมีคุณธรรม มีการประยุกต์ใช้อยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญกมล ดอนขวา (2557) ได้ศึกษาเรื่องแบบจำลองปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย พบว่า ประชาชนมีความรู้ในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีการนำไปปฏิบัติใช้ในการดำเนินชีวิตในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดำรงชีวิตอย่างพอมีพอกิน ไม่มีหนี้สิน และสามารถอยู่ร่วมกันในชุมชนอย่างมีความสุขได้ โดยหลักในการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี โดยใช้เงื่อนไขความรู้ และคุณธรรม ในการดำเนินชีวิตให้อยู่ในความพอเพียง

2. การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสมุทรปราการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ทุกด้านมีการประยุกต์ใช้อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการตลาด, ด้านบุคคล, ด้านการผลิต

และด้านการเงิน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสมุทรปราการ ได้ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารจัดการด้านการเงิน การตลาด การผลิต และบุคคลให้เกิดการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างราบรื่น รอบคอบ เดินทางสายกลาง ดำเนินงานอย่างสมเหตุสมผล มีการบริหารจัดการทางการเงินอย่างโปร่งใส มีหลักการที่ดี ให้ความสำคัญกับการมีผลกำไรที่เหมาะสม ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว มีการปรับปรุงสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด มีการรักษาคุณภาพสินค้า ใช้วัตถุดิบคุณภาพดี ไม่เอารัดเอาเปรียบ มีการรวบรวมข้อมูลจากทั้งภายในและภายนอกกิจการ การฝึกอบรมพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้พนักงาน มีการสร้างจิตสำนึกเรื่องคุณภาพ การเสริมสร้างบุคลากรให้มีระเบียบวินัยในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชัย ธนะสิทธิชัย (2556) ได้ศึกษาเรื่อง โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมกับการนำไปใช้ในการประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยรวมอยู่ในระดับมาก การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมมาประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจ SMEs โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนตณ ธนพัฒน์ทนน (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับการจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษาพบว่า การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กับการจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กันมาก วิธีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้นั้นประกอบด้วยหลัก 10 ประการ ได้แก่ การทำธุรกิจโดยไม่กระทบสิ่งแวดล้อม การใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับธุรกิจ การจ้างแรงงานเป็นหลัก การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ การมีขนาดการผลิตที่สอดคล้องกับการตลาด การมีความซื่อสัตย์สุจริต มีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายเพื่อกระจายความเสี่ยง ไม่ก่อหนี้เกินความจำเป็น เน้นการทำตลาดภายในประเทศ และปฏิบัติตามกฎหมาย อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล สุ่นสวัสดิ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลการวิจัยพบว่า การบริหารธุรกิจตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีผลต่อผลสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้ให้ความสำคัญในด้านการตลาด ด้านการเงิน และด้านทรัพยากรบุคคลเป็นสำคัญ โดยปัจจัยคุณลักษณะผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปัจจัยการจัดการองค์กร และปัจจัยสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ความรู้ในเชิงวิชาการที่เกิดขึ้นใหม่ในงานวิจัยนี้คือ แนวทางในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน กรณีศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการควรมุ่งเน้นดังนี้

1. ควรมีการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับความมีเหตุผลตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ จัดกิจกรรมอบรมศึกษาดูงานในหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จในด้านการดำเนินงานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้พนักงานเกิดความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้น

2. ควรมีการประกันความเสี่ยงด้านการเงินของกิจการ เตรียมพร้อมด้านการเงินสำหรับโอกาสและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น อยู่เสมอเพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการในธุรกิจของตน หน่วยงานของรัฐควรมีมาตรการเพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในแต่ละพื้นที่ ได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

หัวข้องานวิจัยที่ควรทำต่อไปในอนาคต ได้แก่ การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจและการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่จังหวัดอื่นในประเทศไทย เพื่อนำผลการเปรียบเทียบที่ได้มาดำเนินการสร้างแนวทางการพัฒนาการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- ขวัญมณเฑียร ดอนขวา. (2557). แบบจำลองปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเศรษฐกิจสร้างสรรค์มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย. (รายงานวิจัย). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ณัฐพงศ์ ทองภักดี. (2550). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง:ความเป็นมาและความหมายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการบริหารการพัฒนา. กรุงเทพฯ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชนตณ ชนัตถนันทน. (2556). การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับการจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร. กรุงเทพฯ: โรงเรียนเสนาธิการทหารบก.
- นฤมล สุนทสวัสดิ์. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการบริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. วารสารสารสนเทศ. 16(1), 113-123.
- นันทพัทธ์ พูลสวัสดิ์. (2551). การประยุกต์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

- บุญชัย ณะสิทธิชัย. (2556). *โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมกับการนำไปใช้ในการประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2562). *จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs*. สรุปรายการ: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์.
- สมพรเทพสิทธิ์. (2548). *เศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ*. กรุงเทพฯ: สภาอุฎฺธพิทักษ์สมาคมแห่งชาติ.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12*. สืบค้น 28 มกราคม 2563, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422.
- Kajornatthapol Pongwiritthon, Salinee Chaiwattanaporn, Sikarnmanee Syers, Pakphum Pakvipas, Sutheemon Chongesiroj. (2020). Development Guidelines of Transformational Leadership of the School Administrator of Schools in Special Economic Zone: Chiang Rai. *Journal of Legal Entity Management and Local Innovation*. 6(6), 1-15.
- Likert, Rensis. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale*. Matin, Ed. New York: Wiley & Son.
- Smart SME. (2562). *การวางแผนบริหารจัดการองค์กร*. สืบค้น 28 มกราคม 2563, จาก <https://bsc.dip.go.th/th/category/hr2/fs-manageplanbusiness>.
- Taro Yamane. (1967). *Taro Statistic: An Introductory Analysis*. New York: Harper & row.